

[Justitsministeren.]

rømmer, at der ogsaa dér kan gøres Undtagelser. Det blev nævnt enten af det ærede Medlem eller af en anden — det var vist det ærede 9de Medlem for 6te Kred, som sagde det —, at der kunde være Grund til at gøre Undtagelser f. Eks. for Hunde, der anvendes til Jagt — det er særlig Andejagt, der er Tale om — eller som Vagthunde, og jeg er selvfølgelig meget villig til at overveje, om og i hvilken Udstrækning der kan indføres Undtagelsesbestemmelser her, men Hovedregelen maa jeg ligesom den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti holde paa ikke kan undværes. I modsat Fald vil vi ikke faa Bugt med denne Jagen om Natten, som vi netop skulde af med.

Derefter kom den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti — der efter sine almindelige indledende Udtalelser at dømme er Misantrop, men „Misolog“, eller hvad man skal kalde det — ind paa den kattedværdige Tilværelse. Jeg maa, ogsaa af Hensyn til Tiden, udbede mig Tilladelse til ikke at trænge dybt ind i Spørgsmaalet om udvidede Foranstaltninger til Værn for Katte — saadanne Foranstaltninger bør i hvert Fald ikke træffes i en Hundelov. Det ærede Medlem sagde, at der ikke var noget rimeligt Forhold mellem Bestemmelserne om Dyrplageri og Hundehold; disse Straffebestemmelser burde tages op paa bredere Grundlag. Ja, det kan i og for sig være rigtigt, og det er muligt, at der ogsaa burde indføres strengere Straffe, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem som den fremragende Jurist, Formalist og Logiker, han er, kunde tænke sig at begynde at lovgive om Katte, Papegøjer og Køer paa Hundeloven.

Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen) var jo temmelig skrap, men jeg giver ham i hvert Fald Ret i hans almindelige Udtalelse om, at hvis Mennesker ligesom Hunde blev opdraget som smaa, vilde de blive fredeligere som voksne. Det synes jeg var en ualmindelig tiltalende Sandhed netop i Forbindelse med og som Indledning til Forhandlingen om Hundeloven. Det gælder om, at vi bliver saa fredelige som muligt, hvis vi skal naa et Resultat, og det ligger jo paa Forhaand altid til mig. Men derfor var det ogsaa kedeligt at høre netop dette ærede Medlem, som jeg jo ser op til og venter mig saa meget af ved Formuleringen af Hundeloven, bruge de stærkeste Udtryk, her er brugt. Jeg tænker ikke paa Udtrykket „fuldstændig meningsløst“, for det er jo et

forholdsvis svagt Udtryk, men jeg tænker paa Udtrykket „en grundig Overvejelse“, for naar man ved, hvad *det* betyder i Lands-tinget, maa man have Lov til over for det ærede Medlem at sige: Lad dog være med over for en nærstaaende Politiker at bruge saa voldsomme Udtryk! Jeg forstod godt det ærede Medlems Betragtninger i Forbindelse med Udtalelserne om at beskatte Rottehunde: at det var urimeligt efter den Nytte, de gjorde, at belægge dem med Skat. Skal jeg imidlertid føre denne Logik videre, bør den vel egentlig føre til, at den Mand, som gaar rundt med Rottehundene og fanger Rotter, ogsaa bør være fritaget for Skat, idet han gør endnu mere Nytte end Hundene. Jeg tror, at det bliver en lidt farlig Betragtning, hvis den anlægges fra radikal Side med Hensyn til Skatteprincipperne over for os, der gør Nytte her i Samfundet, og jeg vil derfor henstille, at man frafalder den. Derimod har jeg ikke noget imod, ja, jeg var glad for at høre det ærede Medlems Udkast til rent sproglige Forbedringer og Variationer over angribe, anfalde, fare imod o. lign. Jeg er villig til at anvende hvilke som helst Gloser det ærede Medlem maatte foretrække i de paagældende Paragraffer.

Jeg takker i øvrigt i det store og hele for den Behandling, Lovforslaget har faaet. Jeg tror, der er Haab om uden alt for grundige Overvejelser at naa til et fornuftigt Resultat paa dette Omraade, hvor jeg ved, at mange, overordentlig mange er interesserede i en hurtigst mulig Ændring af den gældende Lov.

Gisselbæk: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser. Den højtærede Minister henstillede til mig at stille mig velvilligt til Gennemførelsen af nogle Forandringer i den Hundelov, vi har. Men jeg kan endnu ikke forstaa, hvorfor Justitsministeren ikke kan lade den omtalte Bestemmelse i § 1 blive staaende. Vi har jo ca. 1 300 Landkommuner, og Ministeren har selv sagt, at det er kun i faa Tilfælde, der er gjort Brug af Anmeldelsespligten; derfor maa jeg gaa ud fra, at Kommunalbestyrelsen ikke har ansat Indførelsen af den paagældende Bestemmelse for noget Fremskridt over for Hundeplogen, kan jeg godt kalde det.

Den højtærede Justitsminister spørger, hvordan jeg vil stille mig over for Kravene fra Landboforeninger og Husmandsforeninger. Ja, dem vil jeg helst først se, inden jeg tager Stilling til dem, men i alle